

## NĚCO zažít můžeme KDEKOLI

Co můžeme zažít i mimo hlavní dění?

[Úvod](#) [Vyprávění](#) [Úvahy](#) [Motivace](#) [Fotogalerie](#) [O nás](#) [Kontakt](#)

## Vítejte na našich stránkách, které jsou inspirovány životním příběhem pana Františka Fiedlera.

Většinu svého života prožil v totalitě a jak nám sám řekl, tak si nepřipadá vůbec ničím výjimečný a také má pocit, že se většina věcí dělá jako politika mimo místo, kde žil se svou rodinou. Přesto jsme však v jeho [vyprávění](#) našli příběhy plné dobrodružství a [zamysleli se nad nimi](#). Výsledek posuďte sami.

A také nám pan Fiedler zanechal při svém vyprávění krásné motto, s kterým souhlasíme a líbí se nám.

**Život utekl příliš rychle, a tak si dobře rozmyslete, co chcete od života získat.**

*Tereza, Viktorie, Filip, Jakub a Vanda - žáci [ZŠ Golčův Jeníkov](#)*

*a připojuje se i Petr jejich učitel.*



## NĚCO zažít můžeme KDEKOLI

Co můžeme zažít i mimo hlavní dění?

Úvod **Vyprávění** Úvahy Motivace Fotogalerie O nás Kontakt

# Vyprávění



## Útěk do lesa

Ke konci 2. světové války, když už se německá vojska stahovala, tak projížděla přes malou vesničku, která se jmenuje Klucké Chvalovice. V té vesnici žil pan Fiedler. V ten den byl se svými kamarády v lese a tam zrovna projížděli tanky německých vojsk. Když si jich německá vojska všimla, začali se k nim otáčet se svými samopaly, ale zatím na ně nestříleli. Chlapci samozřejmě měli strach, krve by se v nich nedořezal. Vzali nohy na ramena a rychle utíkali lesem co nejdále od německých tanků, aby se dostali do bezpečí. Pamětník František Fiedler stále neví proč na ně vlastně Němci nezačali střílet. Je možné, že nestříleli z toho důvodu, že se za nimi blížila sovětská Rudá armáda, nebo protože to byli mladí kluci? Nikdo neví, ale jsou rádi, že na ně nestříleli a přežili to nebezpečí.



## Tank

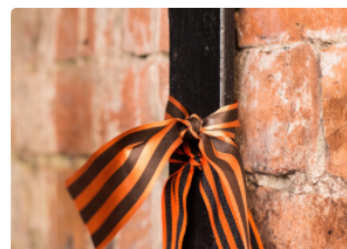
Když už se němečtí vojáci stahovali z českého území, projížděli i přes menší vesnice a vesničky, jako jsou Klucké Chvalovice našeho pamětníka. Když německá vojska projížděla tou to vesnicí, tak maminka pana Fiedlera vyvěsila z okna Československou vlajku. Bylo to z nadšení, že se již blíží konec války a také, že jsou již blízko vojska osvoboditelů. Touto vlajkou však na sebe přitáhla pozornost německých vojáků, kteří projížděli s tanky vesnicí. Jeden z nich zastavil a začal otáčet hlavěň na jejich rodinný dům. Nedokážeme si nejspíš dnes představit, co se odehrávalo v hlavě ženy, která navíc měla u sebe malé děti. Jaký to byl strach. Než však stačili vystřelit, tak se za tímto tankem ozývali ostatní vojáci, aby rychle pokračoval v cestě dál a nezdržoval se touto záležitostí. Nejspíš měli strach, aby je nedostihla sovětská Rudá armáda, nebo také už nechtěli dělat žádný rozruch.

# Úvahy

## Příchod Rudé armády

28.03.2023

Tato armáda se také nezívala armáda míru, později Sovětská armáda. Rudá armáda přišla 9.května 1945 do Prahy. Lidé oslavovali příchod vojsk. Jen nevěděli, že se k nim budou chovat zle a budou jim krást věci. Já si myslím, že jim neměli nic brát, sice je osvobodily, ale neměli jim nic brát, když jsou to jako cizinci, válečníci, vojáci, kteří...



## Jaké bylo vlastně chování německých a sovětských vojáků?

28.03.2023

Před časem mi babička vyprávěla, jak její maminka, která žila za 2. světové války, vnímala chování vojáků na konci války. Sice toto vyprávění neodráží úplný obrázek o chování všech vojáků během celé války, ale nějakou představu si udělat můžeme.



## Opuštěná technika po odchodu německých vojsk

28.03.2023

Po odchodu německých vojsk se v okolí Kluckých Chvalovic nacházela opuštěná technika. Lidé rozebírali techniku a podomácku vyráběli různé traktůrky a také jiné věci, které by se jim mohli hodit. Pana Fiedlera také vyprávěl, že s kamarády stříleli na stromy ze zbraní, které nechali Němci ležet třeba jen tak v trávě.





# Příchod Rudé armády

28.03.2023



Tato armáda se také nazývala armáda míru, nebo sovětská armáda. Rudá armáda přišla 9. května 1945 do Prahy. Lidé oslavovali příchod vojsk, která je osvobodila od Němců. Jen zřejmě nevěděli, že se k nim někteří z těchto vojáků budou chovat zle a budou jim krást věci.

Já si myslím, že právě toto je velice špatné. Sice to byli vítězové a osvoboditelé, ale neměli nic brát těm, kteří přečkali doma hrůzy války a už tak byli velice chudí. Když vstoupíte na území státu jako cizinci, válečníci, vojáci, tak podle mě nemáte na to, cokoliv si brát.

Někteří byli zřejmě rádi, že tu jsou Rusové, ale později poznali, že přišly také problémy. Z vyprávění vím, že vyháněli lidi z lesů a říkali jim, že se tam bude střílet. Také vyhrožovali, že jestli neodejdou tak je zabijí. Některé válečné příběhy jsou velice smutné.



# Jaké bylo vlastně chování německých a sovětských vojáků?

28.03.2023



Před časem mi babička vyprávěla, jak její maminka, která žila za 2. světové války, vnímala chování vojáků na konci války. Sice toto vyprávění neodráží úplný obrázek o chování všech vojáků během celé války, ale nějakou představu si udělat můžeme.



Před časem mi babička vyprávěla, jak její maminka, která žila za 2. světové války, vnímala chování vojáků na konci války. Sice toto vyprávění neodráží úplný obrázek o chování všech vojáků během celé války, ale nějakou představu si udělat můžeme.

Němečtí vojáci každou neděli jídávali s přednostou stanice. I přestože Němci stáli na opačné straně, chovali se k občanům vesnice s ohleduplností a o jídlo vždy slušně žádali. Naopak ruští vojáci, i přestože byli naši osvoboditelé, se k občanům chovali trochu hrubě a brali si jídlo, dokonce i násilím. Kradli i to poslední, co lidé v našich vsích - kterou jsou i Klucké Chvalovice - ještě měli.

Proto si myslím, že chování člověka k člověku nevyplývá z nějaké národnosti, či kdo stojí na jaké straně, ale na člověka jako takovém a k čemu a k jakým hodnotám byl vychováván.



# Opuštěná technika po odchodu německých vojsk

28.03.2023



Po odchodu německých vojsk se v okolí Kluckých Chvalovic nacházela opuštěná technika. Lidé rozebírali techniku a podomácku vyráběli různé traktúrky a také jiné věci, které by se jim mohli hodit. Pana Fiedlera také vyprávěl, že s kamarády stříleli na stromy ze zbraní, které nechali Němci ležet třeba jen tak v trávě.

Myslím si, že bylo dobré rozebírat tu vojenskou techniku, protože se to lidem hodilo v zemědělství i v jiných věcech. Z pohledu téhle doby bych to brala. Kdyby ta technika nebo něco jiného bylo opuštěné, poškozené (vypálené) a věděla bych, že to nikomu nepatří, tak bych ty věci určitě využila.



## NĚCO zažít můžeme KDEKOLI

[Úvod](#) [Vyprávění](#) [Úvahy](#) [Motivace](#) [Fotogalerie](#) [O nás](#) [Kontakt](#)



Po odchodu německých vojsk se v okolí Kluckých Chvalovic nacházela opuštěná technika. Lidé rozebírali techniku a podomácku vyráběli různé traktůrky a také jiné věci, které by se jim mohli hodit. Pana Fiedlera také vyprávěl, že s kamarády stříleli na stromy ze zbraní, které nechali Němci ležet třeba jen tak v trávě.

Myslím si, že bylo dobré rozebírat tu vojenskou techniku, protože se to lidem hodilo v zemědělství i v jiných věcech. Z pohledu téhle doby bych to brala. Kdyby ta technika nebo něco jiného bylo opuštěné, poškozené (vypálené) a věděla bych, že to nikomu nepatří, tak bych ty věci určitě využila.

Kdyby však stroje nebo technika byly v dobrém stavu a dalo by se předpokládat, že někomu patří, tak bych je tam nechala. Mohla by to být potom totiž krádež.

[Sdílet](#)

[Tweet](#)

## NĚCO zažít můžeme KDEKOLI

Co můžeme zažít i mimo hlavní dění?

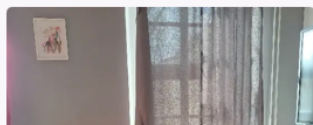
[Úvod](#) [Vyprávění](#) [Úvahy](#) **[Motivace](#)** [Fotogalerie](#) [O nás](#) [Kontakt](#)

### Motivace

Možná Vás trochu překvapil nebo zarazil název našich stránek. Ve skutečnosti to bylo to jediné, co nás napadlo. Že člověka potkávají zajímavé věci i tehdy, když si myslí, že se vlastně vůbec nic neděje. Náš pamětník měl pocit, že ty velké věci, které souvisí s politikou se děly úplně někde jinde, než on žil. Věci bral tak, jak šly v jeho životě. A přestože zažil spoustu věcí, tak jsme z celého jeho vyprávění vybrali [dva příběhy](#), u kterých jsme si byli jisti, že zaujmou. Zcela jistě by někoho zajímalo více o jeho vojenské službě, kdy poslouchali s vojáky zakázanou americkou radiostanicí. Nebo jeho vztah k hudbě, či knihám. My jsme však vybrali to, co zaujalo nás a tím jsme do jeho příběhu začlenili sami sebe.



## Fotogalerie





# NĚCO zažít můžeme KDEKOLI



## NĚCO zažít můžeme KDEKOLI

Co můžeme zažít i mimo hlavní dění?

[Úvod](#) [Vyprávění](#) [Úvahy](#) [Motivace](#) [Fotogalerie](#) [O nás](#) [Kontakt](#)

### O nás

Kdybych měl o nás něco říct, tak mě napadá, že jsme každý originál. Budete mě podezřívát, že jsem to opsal z nějakého motivačního webu, ale je to opravdu tak. O naší skupině to platí se vším všudy. Jeden má rád moderní techniku a počítače, jiný má radši knížky a nedá dopustit na papír a pero, někdo je precizní perfekcionista a jiný velkoryse dává prostor ostatním, aby měl šanci ukázat své kvality. A tak jsme se nesměle pustili do práce, při které jsme našli ještě celou řadu svých odlišností od druhých, ale mám za to, že jsme se vzájemně obohatili.

Z naší spolupráce mám radost.

*Petr*



## Kontakt

Jméno a příjmení \*

E-mail \*

Zpráva

Odeslat

Když byste nám chtěli poskytnout zpětnou vazbu k naší práci, tak budeme rádi.

*Děkují Filip, Jakub, Tereza, Vanda a Viktorie - žáci osmé třídy ZŠ Golčův Jeníkov a Petr jejich učitel.*

**Příběhy našich sousedů - ZŠ a MŠ Golčův Jeníkov**

**E-mail:** minar.petr@skolagj.cz

**Telefonní číslo:** +420 728 727 879

